

Μηνιαία Έκδοση

I.N. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναχούλλι

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ετος 80, Αρ. Τεύχος 10, Αύγουστος 2014

<http://o-tiron.blogspot.com>

*Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τόν Φιλάνθρωπον Θεόν
μή μοῦ ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων.
Παρακαλῶ Σέ, Παρθένε, βούθησον μοὶ ἐν τάχει*

Μηνιαία Ἔκδοση

I.N. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Ἐτος 8^{ον} - Τεῦχος 1^ο

Αύγουστος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

I.N. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Μοναγρούλλι – Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Άγίων Αναργύρων

(β) Άγίας Παρασκευῆς

Ιδιαίτερες εὐχαριστίες ἀνήκουν στό τυπογραφεῖο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό όποιο ἀνέλαβε τά ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ. Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐρμηνεία της εικόνας της Κοίμησης της Θεοτόκου	3
Η Μεταμόρφωση του Χριστού	5
Το Άξιον Εστί.	6
Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με τον αμαρτωλόν	7
Αν δεν ἐβρεχε, δεν θα έμπαινα	8
‘Ο Παραλυτικός (Ματθ. 9, 1-8)	9
Πιο εύκολα πας στον Παράδεισο, παρά στην κόλαση..	11
Ανακοινώσεις	12

Ερμηνεία της εικόνας της Κοίμησης της Θεοτόκου

Η αγία εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου είναι πολυπρόσωπη. Δύο όμως πρόσωπα ξεχωρίζουν στην όλη παράσταση: Ο Χριστός και η Παναγία. Ο Χριστός μας με το ηγεμονικό Του παράστημα που κρατεί την ψυχή της Παναγίας Μητέρας Του, βρέφος φασκιωμένο, και το λιπόσαρκο σκήνωμα της Παναγίας.

«Στην εικόνα δεσπόζει το νεκρικό κρεβάτι, στολισμένο με πλούσια ποδέα, όπου αναπαύεται η Παναγία με τα χέρια σταυρωμένα. Μπροστά στερεωμένο σε ένα απλό κηροπήγιο καίει ένα χοντρό κερί. Πίσω από το νεκρικό κρεβάτι και στη μέση ακριβώς στέκει ο Χριστός με το σώμα σε περίεργη στροφή προς τα δεξιά, προς την κεφαλή της Μητέρας Του. Στα χέρια Του απλωμένα στην ίδια κατεύθυνση, κρατεί την ψυχή της, που έχει τη μορφή φασκιωμένου μωρού με τα χέρια σταυρωμένα. Τον τριγυρίζει δόξα. Μέσα σ' αυτή είναι ζωγραφισμένοι στην κορυφή ένα εξαπτέρυγο και σε μονοχρωμία τέσσερεις ἄγγελοι που πλαισιώνουν το Χριστό με χειρονομίες και έκφραση λύπης στα πρόσωπά τους... Πάνω ακριβώς από το Χριστό στην κορυφή του τόξου της εικόνας έχουν ανοίξει οι πύλες του ουρανού και φαίνονται δύο ἄγγελοι, πάλι σε μονοχρωμία, να σκύβουν με σκεπασμένα χέρια για να πάρουν με τη σειρά τους την ψυχή της. Στην κεφαλή και στα πόδια του νεκρικού κρεβατιού είναι μαζεμένοι οι δώδεκα απόστολοι με εκφράσεις, στάσεις και χειρονομίες που δείχνουν βαθειά λύπη. Ο Πέτρος θυμιατίζει στην κεφαλή της Παναγίας, ο δε Απόστολος Παύλος και ο Θεολόγος Ιωάννης σκύβουν στα πόδια της και την ασπάζονται. Πιο πίσω είναι τρεις ιεράρχες με ανοιχτά βιβλία και στα αριστερά, στο βάθος, θρηνούν τρεις

γυναίκες. Τη σύνθεση κλείνουν στο βάθος, πίσω από τις ομάδες των μαθητών, δύο συμβατικά αρχαιόπρεπα κτήρια. Ανάμεσα σ' αυτά διαβάζεται η επιγραφή «Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ Θ(ΕΟ)ΤΟΚΟΥ» (Α. Καρακατσάνη). Οι τέσσερις (εικονίζονται οι τρεις) Ιεράρχες που παραβρέθηκαν στην Κοίμηση, ήταν: ο Ιάκωβος ο Αδελφόθεος, ο Ιερόθεος, ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και ο Τιμόθεος. Ο Ιερόθεος δεν εικονίζεται.

Σε κάποιες εικόνες βλέπουμε στη δεξιά άκρη του σπιτιού τον Ιωάννη το Δαμασκηνό που βαστά χαρτί (πάπυρο) με τα εξής λόγια: «Ἄξιως ὡς ἔμψυχον σε οὐρανὸν ὑπεδέξαντο οὐράνια Πάναγνε θεία σκηνώματα καὶ παρέστηκας...» Και στα αριστερά τον άγιο Κοσμά τον ποιητή κρατώντας άλλο χαρτί που λέει: «Γυναίκα σε θνητήν, ἄλλ' ὑπερφυῶς καὶ μητέρα Θεοῦ εἰδότες, πανάμωμε...»

Σ' όλα τα πρόσωπα διακρίνεται η θλίψη, ανάμικτη όμως με τη γλυκιά ελπίδα. Είναι η «χαρομολύπην», το «χαροποιὸν πένθος», γνώρισμα των πιστών που ζουν με την προσμονή της ανάστασης. Τούτο βλέπουμε και στα τροπάρια της εορτής, που άλλοτε τονίζουν τον τρόμο και το δέος των Αποστόλων, τους οποίους παρουσιάζουν να δακρύζουν και άλλοτε τονίζουν τη χαρά τους, που την εκδηλώνουν με ψαλμούς και ύμνους. Παραθέτουμε δύο αποσπάσματα «“Οτε ἡ μετάστασις τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ηύτρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἐώρων σε» (Στιχηρό ιδιόμελο όρθρου). «...Καὶ τὸ ζωαρχικὸν καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες ἔχαιρον, πανύμνητε» (Δοξαστικό αποστίχων Εσπερινού).

Σε μερικές εικόνες εικονίζονται στον ουρανό σύννεφα, που μετέφεραν τους αποστόλους στην Ιερουσαλήμ. Σε πολλές εικόνες της Κοίμησης ζωγραφίζεται και το επεισόδιο του αγγέλου και κόβει με το ξίφος του τα χέρια του Ιεφονία. (Πρόκειται για εκείνο τον Εβραίο που αποπειράθηκε να φέρει στο έδαφος το λείψανο της Θεοτόκου).

Η Μεταμόρφωση του Χριστού

Στις 6 Αυγούστου η Εκκλησία γιορτάζει τη Μεταμόρφωση του Χριστού στο όρος Θαβώρ, μπροστά στα μάτια των αγαπημένων του μαθητών. Ή μάλλον, ο Χριστός μεταμόρφωσε τα

μάτια των μαθητών Του, έτσι ώστε να μπορέσουν να Τον δουν όπως πραγματικά είναι και πάντοτε ήταν, ΦΩΣ δηλαδή.

Ο Χριστός πολλές φορές είχε μιλήσει στους μαθητές Του για τα πάθη και τον θάνατο που θα δοκίμαζε ο ίδιος, αλλά και για τους κινδύνους και τα μαρτύρια που περίμεναν τους μαθητές Του σ' αυτήν τη ζωή. Θέλησε όμως να τους βεβαιώσει και να δουν με τα ίδια τους τα μάτια, όσο ήταν δυνατόν, τα αγαθά που ήλπιζαν να κληρονομήσουν στην αιώνια ζωή, όπως τους είχε υποσχεθεί ο Δάσκαλός τους.

Πήρε, λοιπόν, ο Κύριος τους τρεις πιο κοντινούς του μαθητές, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη και ανέβηκαν πάνω στο όρος Θαβώρ, να προσευχηθεί. Εκεί μεταμορφώθηκε μπροστά τους κι έλαμψε το πρόσωπό Του σαν τον ήλιο, ενώ τα ρούχα Του έγιναν κατάλευκα και αστραφτερά σαν το φως. Δεξιά και αριστερά Του φάνηκαν δύο άνδρες, ο Μωυσής και ο Ηλίας, που συνομιλούσαν μαζί Του για τον θάνατό Του και την εκπλήρωση της αποστολής Του. Οι μαθητές γεμάτοι θάμβος και δέος αντίκρισαν το μεγαλείο της δόξας του Θεού και γέμισαν από τη γλυκύτητα της φωτεινής παρουσίας Του. Τότε ο Πέτρος αυθόρυμητα πρότεινε: «Κύριε, είναι ωραία να μείνουμε εδώ! Να στήσουμε τρεις σκηνές· μια για Σένα, μια για τον Μωυσή και μια για τον Ηλία!» Δεν ήξερε τι έλεγε· τα 'χαν χαμένα! Έπειτα ένα σύννεφο τους σκέπασε και μια φωνή ακούστηκε: «Αυτός είναι ο αγαπημένος μου Γιός, ο εκλεκτός μου· Αυτόν ν' ακούτε!» Αμέσως οι μαθητές έπεσαν κάτω από τον φόβο τους. Τους πλησίασε τότε ο Ιησούς, τους άγγιξε και τους είπε: «Σηκωθείτε και μη φοβάστε». Ο

Χριστός ήταν πάλι όπως πριν. Καθώς κατέβαιναν τους είπε να μην πουν τίποτε σε κανέναν πριν την Ανάστασή Του.

Αυτή η δόξα περιμένει κάθε πιστό· «οι δίκαιοι θα λάμψουν όπως ο ήλιος» και «θα είμαστε όμοιοι με τον Χριστό», λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Γιατί μέσα μας θα είναι το Φως – ο Χριστός και θα είμαστε ενωμένοι μαζί Του· δε θα Τον βλέπουμε απλώς. Αυτό θα γίνει όχι μόνο στην άλλη ζωή, αλλά γίνεται κι εδώ, τώρα, όταν ζούμε τη ζωή της αλήθειας και της αρετής, μέσα στα μυστήρια και τη ζωή της Εκκλησίας. Τότε ο Χριστός μάς μεταμορφώνει, μας αλλάζει· αλλάζει τις συνήθειές μας, τα πάθη και τις κακίες μας, τα γονίδια και την κληρονομικότητά μας ακόμη – αφού Αυτός τα δημιουργησε. Αυτός μπορεί και να τα αναπλάσει, αρκεί να αφεθούμε με εμπιστοσύνη σ' Αυτόν. Τότε γινόμαστε καινούριοι άνθρωποι και το φως είναι μέσα μας κι εμείς γινόμαστε «φως του κόσμου».

www.pemptousia.gr

Το Άξιον Εστί. (Της αγάπης αίματα με πορφύρωσαν)

Της αγάπης αίματα
με πορφύρωσαν
και χαρές ανείδωτες
με σκιάσανε
οξειδώθηκα μες στη νοτιά
των ανθρώπων
μακρινή μητέρα
ρόδο μου αμάραντο

Στ' ανοιχτά του πέλαγου
με καρτέρεσαν
με μπομπάρδες τρικάταρτες
και μου ρίξανε
αμαρτία μου να 'χα κι εγώ
μιαν αγάπη

μακρινή μητέρα
ρόδο μου αμάραντο

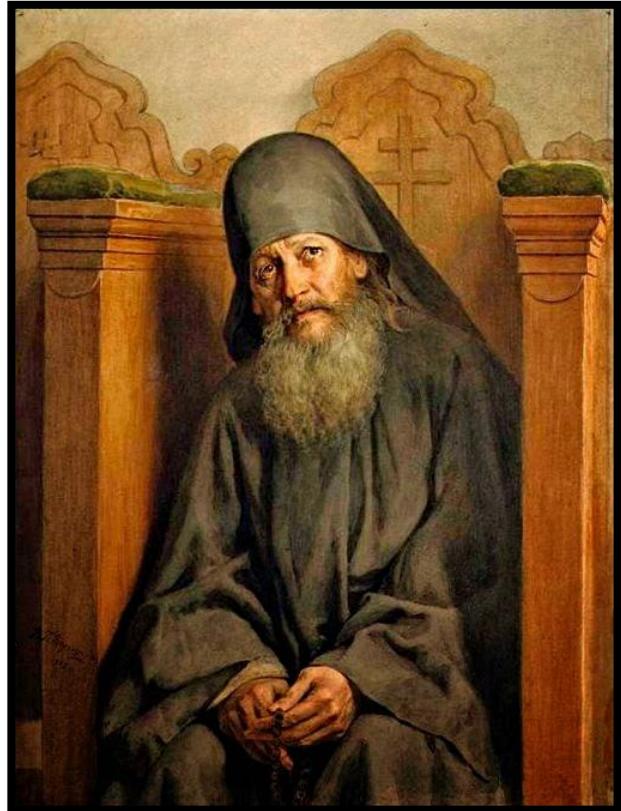
Τον Ιούλιο κάποτε
μισανοίξανε
τα μεγάλα μάτια της
μες στα σπλάχνα μου
την παρθένα ζωή μια
στιγμή
να φωτίσουν
μακρινή μητέρα
ρόδο μου αμάραντο
μακρινή μητέρα
ρόδο μου αμάραντο

Οδυσσέας Ελύτης

Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με τον αμαρτωλόν

Αιμιλιανού Καθηγουμένου Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας:

Την προσευχήν του Αγίου Όρους ποιός δεν την γνωρίζει; Αποτελείται από μίαν φράσιν μικράν, από μετρημένας τας λέξεις. Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με τον αμαρτωλόν. Με την βοεράν κραυγήν «Κύριε», δοξολογούμεν τον Θεόν, την ένδοξον μεγαλειότητά Του, τον βασιλέα του Ισραήλ, τον δημιουργόν της ορατής και αοράτου κτίσεως, όν φρίττουσι τα Σεραφείμ και τα Χερουβείμ. Με την γλυκυτάτην επίκλησιν και πρόσκλησιν «Ιησού», μαρτυρούμεν, ότι είναι παρών ο Χριστός, ο σωτήρ ημών, και ευγνωμόνως τον ευχαριστούμεν, διότι μας ητοίμασε ζωήν αιώνιον. Με την τρίτην λέξιν «Χριστέ», θεολογούμεν, ομολογούντες ότι ο Χριστός είναι αυτός ο Υιός του Θεού και Θεός. Δεν μας έσωσε κάποιος άνθρωπος, ούτε άγγελος, αλλά ο Ιησούς Χριστός, ο αληθινός Θεός. Εν συνεχείᾳ, με την ενδόμυχον αίτησιν «ελέησόν με», προσκυνούμεν και παρακαλούμεν να γίνη ίλεως ο Θεός, εκπληρών τα σωτήρια αιτήματά μας, τους πόθους και τας ανάγκας των καρδιών μας. Και εκείνο το «με», τί εύρος έχει! Δεν είναι μόνον ο εαυτός μου – είναι άπαντες οι πολιτογραφηθέντες εις το κράτος του Χριστού, εις την αγίαν Εκκλησίαν, είναι όλοι αυτοί που αποτελούν μέλος του ιδικού μου σώματος.

Και, τέλος, διά να είναι πληρεστάτη η προσευχή μας, κατακλείομεν με την λέξιν «τόν αμαρτωλόν», εξομολογούμενοι – πάντες γάρ αμαρτωλοί εσμεν – καθώς εξωμολογούντο και όλοι οι Άγιοι και εγίνοντο διά ταύτης της φωνής υιοί φωτός και ημέρας. Εξ αυτών αντιλαμβανόμεθα, ότι η ευχή εμπεριέχει δοξολογίαν, ευχαριστίαν, θεολογίαν, παράκλησιν και εξομολόγησιν.

Πηγή : <http://vatopaidi.wordpress.com/>

Αν δεν έβρεχε, δεν θα έμπαινα

«Ήμουν στο Παρίσι, έβρεχε κι έπρεπε κάπου να πάω για να μείνω στεγνός. Είδα κοντά μου μια πόρτα και μπήκα. Δεν μπορώ να πω ότι είδα το εξωτερικό της εκκλησίας διότι έβρεχε· απλά είδα την πόρτα και μπήκα. Αν δεν έβρεχε, δεν θα έμπαινα! Ανοίγοντας απότομα την εξωτερική πόρτα, παραπάτησα κι έπεσα σε μια άλλη πόρτα, κι έτσι μπήκα στην εκκλησία. Χωρίς να θέλω να ενοχλήσω

κανένα, κάθισα πίσω στη γωνία και παρακολουθούσα. Μόλις απέκτησα περισσότερη αυτοπεποίθηση προχώρησα γιατί ήθελα να μάθω τι συμβαίνει, που βρίσκομαι. Είδα τις εικόνες, τους σταυρούς και σκέφθηκα ότι πρέπει να ήταν εκκλησία. Αναρωτιόμουν αν ήταν Συναγωγή, γιατί δεν είχα δει ποτέ να φορούν τα άμφια με

τέτοιο τρόπο. Τα άμφια, το λιβάνι, ολόκληρη η οπτική εντύπωση της ακολουθίας μου άρεσαν και δεν ήθελα να φύγω. Άκουσα τη χορωδία σε τελείως διαφορετική γλώσσα, ούτε καν στα Γαλλικά. Ήταν Σλαβικά. Καθόμουν κι έβλεπα τότε τις εικόνες. Κι αν μου έλεγαν τότε, ότι σε οχτώ χρόνια θα έκανα κι εγώ το ίδιο, ως Διάκος, δεν θα τους πίστευα καθόλου.

Όσο ήμουν στο ναό και έβλεπα τον τρόπο που τελούνταν η ακολουθία, την τάξη που υπήρχε από ιερείς και πιστούς, αισθανόμουν πως εκεί ήταν ο ουρανός, και σκέφθηκα: «Αν υπάρχει Θεός -διότι αναρωτιόμουν ως εκείνη τη στιγμή αν υπήρχε- αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να λατρεύεται». Από τότε στην ενορία μας λένε πως «ο Νικάνωρ μπήκε στο ναό για να προστατευθεί από τη βροχή του ουρανού, και βρέθηκε στον Ουρανό!» Πάντα λέω σε όποιον έρχεται στην Ορθόδοξη Εκκλησία για πρώτη φορά «Μπες στο ναό, προχώρησε στο μέσον της εκκλησίας και θα δεις μπροστά σου τις πύλες του Παραδείσου!» που δεν είναι τίποτε άλλο από το τέμπλο.

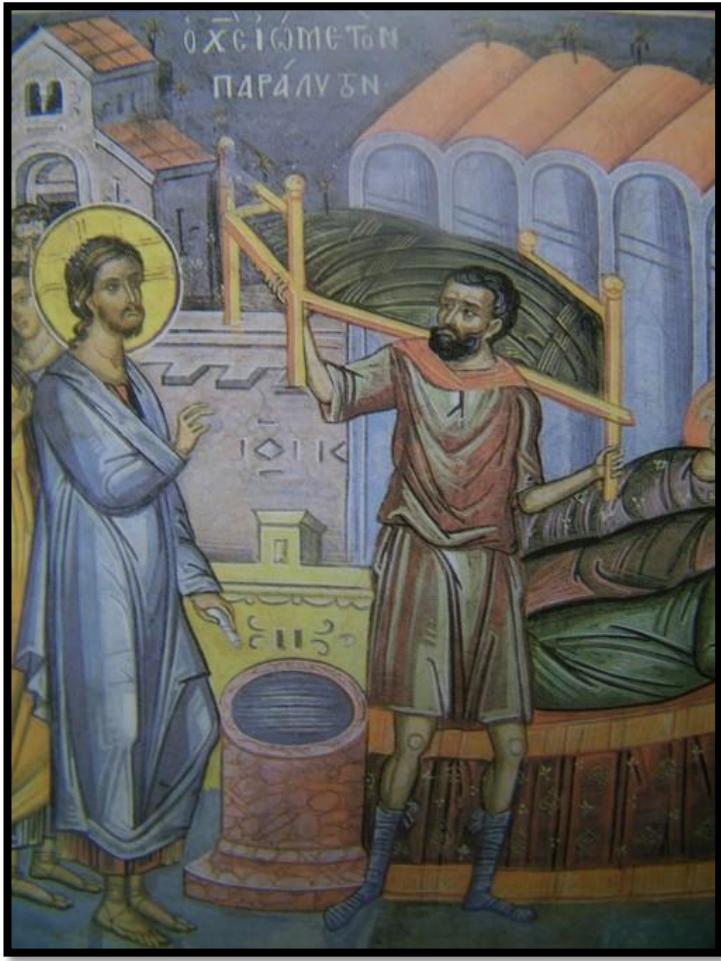
<http://www.odegr.com/>

‘Ο Παραλυτικός (Ματθ. 9, 1-8)

Anthony Bloom (Metropolitan of Sourozh (1914- 2003))

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐνας ἄνδρας παραλυτικός μεταφέρθηκε στόν Κύριο, ἀπό τέσσερις φίλους του. Καὶ ὁ Χριστός βλέποντας τὴν πίστη τους, τοῦ εἶπε ὅτι θά γινόταν καλά.

Υπάρχουν δύο πράγματα σ' αὐτήν τήν ίστορία πού θά ήθελα νά σκεφτεῖτε. Τό ἔνα εἶναι ὅτι αὐτός ὁ ἄνδρας ἦταν ἀρρωστος, βρισκόταν σέ ἀνάγκη· ἵσως ἦταν ἀνίκανος, νά ἐκφράσει τήν ἀνάγκη του, εἴτε νά ἐκφράσει τήν πίστη ὅτι ύπηρχε πιθανότητα νά θεραπευθεῖ· ἀλλά οἱ φίλοι του εἶχαν πίστη: εἶχαν πίστη στόν Χριστό, πίστη στήν δύναμη Του νά θεραπεύει, πίστη ὅτι Ἐκεῖνος μπορεῖ νά τόν καταστήσει ύγιη.

Ἀλλά ή δύναμη τους δέν θ' ἀρκοῦσε· ύπηρχαν πολλοί παράλυτοι, ἀσθενεῖς, πού δέν ἔβρισκαν φίλους νά τούς μεταφέρουν στόν ιατρό. Δέν εἶναι ἡ πίστη τους στόν Χριστό, εἶναι ἐπιπλέον ἡ ἀγάπη στόν φίλο τους πού τούς ὕθησε νά ἐνεργήσουν ἔτσι.

Ἐπειδή αὐτός ὁ ἄνδρας, τά χρόνια πού ἦταν ύγιης, κατάφερε νά εἶναι ἡ ζωή του γι' αὐτούς πηγή ἀγάπης, φιλίας, ἀφοσίωσης, ἐμπιστοσύνης, ὥστε τήν ὥρα τῆς δυσκολίας ἔσπευσαν νά τόν σώσουν.

Ἐδῶ ἔχουμε δύο διδάγματα. Τό πρῶτο εἶναι ὅτι μποροῦμε νά φέρουμε στό φῶς τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων - σωματικές, πνευματικές ἢ ἄλλες· μποροῦμε νά τίς παρουσιάσουμε στόν Θεό, ἐάν ἔχουμε πίστη στήν θεραπευτική Του δύναμη, καί ἡ πίστη μας μπορεῖ νά ἀνοίξει τίς πύλες τῆς σωτηρίας γιά ἐκείνους πού δέν ἔχουν πιθανόν μεγάλη πίστη, πού ἐνδέχεται ἀκόμη νά μήν μποροῦν νά ποῦν, «πιστεύω, Κύριε, βοήθα στήν ἀπιστία μου» – ἐκείνους πού ἀμφιβάλλουν, πού διστάζουν, πού δέν εἶναι βέβαιοι ὅτι μποροῦμε νά τούς ὀδηγήσουμε στόν Κύριο. Αὐτό εἶναι δυνατό, μοναχά ἐάν τό πρόσωπο πού βρίσκεται σέ ἀνάγκη, εἶναι, μέ

τή ζωή του, πηγή ἀγάπης· μιᾶς ἀγάπης τόσο πιστῆς ὥστε ν' ἀποδειχθοῦμε ἵκανοί νά ἐνεργοῦμε. Ἡ, ἵσως, ἐάν ἡ ζωή μας κοντά στὸν Χριστό ἔχει ἀρκετή ποιότητα καὶ βάθος, ὥστε ὁ Θεός ἔχοντας γεμίσει τίς καρδιές μας μέ τόσο πολύ ἀπό τὴν συμπόνια, τὴν ἀγάπη Του, νά στραφοῦμε στὸν ἄγνωστο, πού ποτέ δέν εἴχαμε ἀκούσει κάτι, μέ κίνητρό μας τὴν ἀνάγκη του, καὶ νά τὸν ὁδηγήσουμε στὸν Θεό γιά νά θεραπευθεῖ καὶ νά σωθεῖ.

Πρέπει νά θυμηθοῦμε πώς εἶναι ἀνάγκη γιά μᾶς νά μπορέσουμε νά ἀγαπᾶμε καὶ νά ἐκπέμπουμε ἀγάπη γύρω μας. Καὶ ἐπίσης πρέπει νά μάθουμε νά ἔχουμε τὸ θάρος τῆς πίστης, ὅταν βλέπουμε νά ὑπάρχει γύρω μας ἀνάγκη, καὶ νά τὴν παρουσιάζουμε στὸν Μόνο πού μπορεῖ νά δώσει λύση, πού μπορεῖ νά θεραπεύσει ὅχι μόνο τὸν νοῦ, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχή, ἀλλὰ τίς πολύπλοκες ἀνθρώπινες σχέσεις.

Αὐτό εἶναι γιά μᾶς ἔνα κάλεσμα, μία θεία κλίση· ἃς προσέξουμε τί λέει ὁ Θεός στὸ σημερινό Εὐαγγέλιο καὶ στὰ Καλά Νέα γιά τὴν δύναμη τῆς θεικῆς καὶ ἀνθρώπινης ἀγάπης καὶ γιά τὴν δύναμη τῆς πίστης στὴν ὅποια ἀνταποκρίνεται ἡ ἀγάπη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Άμήν.

"Ἡ ΓΥΝΕΧÍC ΜΕΛÉTΗ
ΤΩΝ ΘEÍCΩN ΓΡΑΦÓN
EÍNAI TO FOC TΗC
ΨΥΧÍC EKAI MAS
ΠΡΟΦΥΛÁSCSEI APÓ TA
PÁTH"

ΆΓΙΟΣ Ιεράκ ο ΓÝΡΟC.

Το να ανήκουμε σε μια ενορία της οποίας ο Ναός τιμάται επ' ονόματι του Χριστού ἢ της Παναγίας ἢ κάποιου Αγίου είναι ευλογία...

Αλλά είναι και ευθύνη, γιατί στην ενορία καλούμεθα να είμασθα ενεργά και ἀγια μέλη συνεχώς μετανοούντες, προσευχόμενοι, λατρεύοντες τὸν Θεό «εν πνεύματι και αληθείᾳ»... Η Ενορία ως τοπική ευχαριστιακή σύναξις είναι δώρο του Θεού σ' εμάς.»

Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης

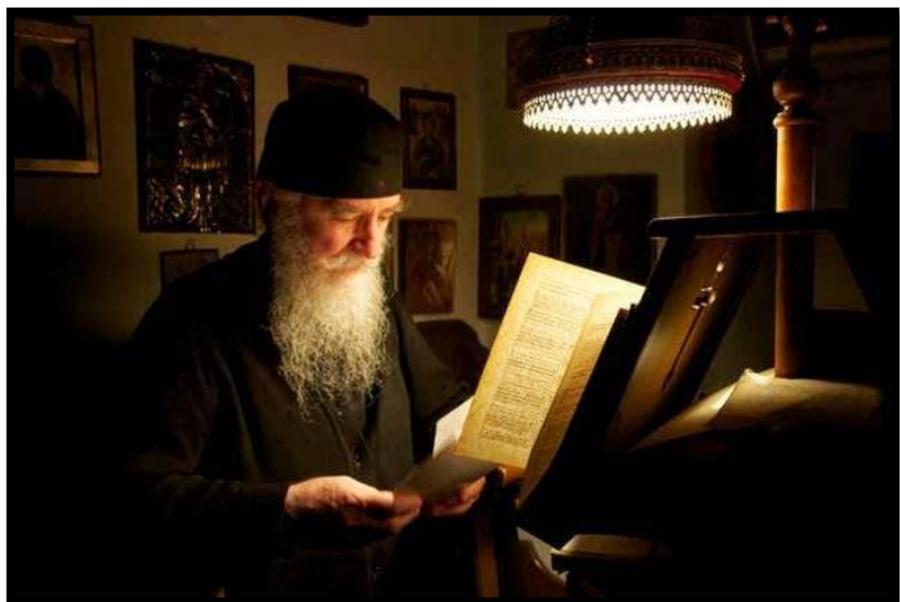
Γέρων Νίκων: Πιο εύκολα πας στον Παράδεισο, παρά στην κόλαση..

Εάν ζήσεις όπως προτείνει ο Χριστός θα μάθεις πράγματα που με κανέναν άλλο τρόπο δεν θα τα μάθεις. Όλος ο Χριστιανισμός ήταν κόντρα στην λογική του κόσμου.

Η πίστη μας δεν μαθαίνεται με διαβάσματα και ακούσματα. Στην πράξη, με την εφαρμογή θα διαπιστώσουμε εάν είναι αλήθεια. Την πίστη μας είναι ζωή και την μαθαίνουμε ζώντας!

Μετά από 2000 χρόνια θα πιστεύουμε μόνο; Εάν δεν ζούμε τον Θεό, δεν τον ξέρουμε.

Ο διάβολος μας βοηθά να κάνουμε ελεημοσύνη, να νηστεύουμε, να παρθενεύουμε, να χτίζουμε Εκκλησίες γιατί ξέρει ότι μπορεί να μας ρίξει στην υπερηφάνια. Μόνο δύο πράγματα δεν

θα σε αφήσει να κάνεις ο διάβολος: να πεις Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με και να πας να εξομολογηθείς. Τα λόγια είναι φτώχεια, με τη ζωή μας θα μιλήσουμε για τον Χριστό.

Εμείς οι Χριστιανοί είμαστε το πρόβλημά μας και το πρόβλημα των άλλων. Επειδή είναι δύσκολο να διορθώσουμε τον εαυτό μας προτιμούμε να διορθώνουμε τον άλλον. «Δεν θα υπήρχαν ειδωλολάτρες εάν εμείς είμασταν χριστιανοί». (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Έχουμε πάψει να είμαστε απλοί. Ένας άνθρωπος έχει 1000 θελήματα. 1000 άγγελοι έχουν ένα θέλημα, πως να αρέσουν στον Θεό. Δεν υπάρχει αμαρτία που δεν την έχουμε αποδεχτεί πρώτα στο μυαλό μας.

Στην κόλαση δεν θα πάμε γιατί είμαστε αμαρτωλοί, αλλά γιατί δεν μετανοούμε και δεν πάμε να εξομολογηθούμε.

πηγή: <http://www.exomologistetokirio.gr/>

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2014

ΔΕΥΤΕΡΑ

ΤΡΙΤΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΠΕΜΠΤΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ. Οι Παρακλήσεις στην Υπεραγία Θεοτόκο Θα ξεκινούν η ώρα 6μμ.

**ΓΙΑ ΤΥΧΟΝ ΑΛΛΑΓΕ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΕΛΕΙΤΕ Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.**

Τών έν Έφέσω 7 παιδων, Ευδοκίας όσιας	Εύσιγινος μ., Εύγενιος όσ. τού Αίτωλου, Νόννης μητρ. Γρ. Θεολόγου	† Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ	Δομετίου οσιομ., Νικάνορος όσ. θαυμ., Θεοδοσίου οσίου ιαματικού	Αίμιλιανού Κυζίκου, Μύρωνος Κρήτης Τριανταφύλλου Ζαγοράς	Ματθίου ἀπόστ., Άγιων 10 μαρτύρων ἐν τῇ Χαλκῇ Πύλῃ	† Ή ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Δαλματίου, Φαύστου & Ισαακίου θύσιων, Θεοδώρας τῆς, ἐν Θεσσαλονίκη
• 4	5	6	7	8	9	10
† Εύπλου διακόνου μεγαλομ., Νήφωνος ΚΠόλεως, Αναστασίου ἐκ Λέσβου	Φωτίου & Άνικητου, Παμφίλου & Καπίτωνος μαρτ.	Μαξίμου ὁμόλογητού, Δωροθέου & Δοσιθέου οσίων	Μιχαίου προφ., Συμεών τοῦ Τραπεζούντιου τοῦ Χρυσοχόου	† ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	Διοικήσους μ., Τιμοθέου Εύριπου, Σταματίου νεομ. ἐκ Πηλίου	† Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Λαυρεντίου ἀρχιδιακονού, Ξύστου πάπα Ρώμης τού ἐξ Αθηνῶν
11	12	13	14	15	16	17
Φλώρου & Λαύρου, Λέοντος & Έρμού μ., Άν. λειψ. Ἀρσενίου όσ. ἐν Πάρω	Άνδρεου μεγαλομ. Στρατηλ., Θεοφάνους όσ. τού Θαυματουργού	Σαμουήλ πρ., Ηλιοδώρου & Δοσά μαρτύρων, Ἀβραμίου όσ. (Ρώσος)	Θαδδαίου ἀπόστ., Βάσσης & τέκνων αὐτῆς	Άγαθονίκου & σὺν αὐτῷ μαρτύρων	† Απόδοσις Κοιμήσεως Ὅ.Θ., Πα- ναγίας Προυνιατίσσης, Εἰρηναίου Σιρμίου	† ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Κοσμά Έθνομ. τού Αίτωλου, Εύτυχοῦς ιερομ.
18	19	20	21	22	23	24
Τίτου ἀπ. Γορτύνης Κρήτης, Ἐπιφανίου, Μηνᾶ ΚΠόλεως	Ἄδριανοῦ & Ναταλίας μαρτύρων, Ιωάσαφ όσ., Ἀπτικοῦ μάρτ., Τιθόν όσ.	† Φανουρίου μεγαλομάρτυρος, Ποικένος οσίου	Μωυσέως όσ. τού Αιθίοπος, Διοικήσους, Λαυρεντίου μαρτ.	† Μνήμη ἀποτομῆς τιμίας κεφαλῆς Ιωάννου Βαπτιστού	Άλεξανδρου, Ιωάννου, Παύλου Πατριαρχῶν ΚΠόλεως	† ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Κατάθεσις Τιμίας Ζώνης Υπεραγίας Θεοτόκου
• 25	26	27	28	29	30	31

● Νέα Σελήνη ● Πρώτο Τέταρτο ○ Πανσέληνος ○ Τελ. Τέταρτο Νηστεία Κατάλυσης οίνου και έλαιου Κατάλυσης ιχθύος, οίνου & έλαιου

Ψυχέρ Ψυχίας

Παρακαλούμε πολλά να γράγετε
έγκαιρα τα συόρατα πων δέλειτε να
μημονεύσουν υψέρ ψυχίας κ
βούδειας για τις Παρακλήσεις των
Δεκαπενταγονίστων. Όταν τα
έσσοδα δα δοσσίν για τις ανάγκες
των ναού μας.

Inn Κυριακή 3 Αγρυόστον δα

προστεί της Θείας Λειτουργίας ο Θεός.

Επίσκοπος Καρπασίας κ. Θριστοφόρος

Εκ των Ιερού Ναού Άγιον Θεοδώρου των Σίρωνος